

Datum van indiening: 13 september 2021

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De tekorten bij het onderwijzend personeel in het Nederlandstalig onderwijs in het hoofdstedelijk gebied Brussel

---

De scholen zijn intussen al bijna een tijdje opnieuw open. In Brussel wordt dat overschaduwd door een ongezien lerarentekort. Ik heb cijfers gelezen dat het gaat over 10 . Ook in de rest van Vlaanderen zijn er tekorten, en dus veel vacatures. Dat zou nog versterkt worden door het openstellen van meer plaatsen. Dat zou negatieve gevolgen kunnen hebben voor de hoofdstad omdat Nederlandstalige leerkrachten door het grote werkaanbod eerder kiezen voor scholen dichterbij huis.

In een interview gaf u aan dat het probleem niet eenvoudig op te lossen is en dat u vooral door het werken aan het imago van het lesgeven in Brussel, wil zorgen voor een extra aantrekkingskracht.

Uit uw gesprekken met leerkrachten tijdens uw ronde van de scholen zou nochtans naar voor moeten zijn gekomen dat het pendelen maar ook het grote aandeel van leerlingen die amper voeling of betrokkenheid hebben met de Vlaamse Gemeenschap, een extra belasting vormen voor de betrokken leerkrachten.

Er wordt ook gesteld dat u met de Vlaamse minister van Onderwijs Ben Weyts zal samenzitten om het idee van een Brusselbonus in het onderwijs verder te bespreken. Geld maakt niet alles goed maar ik denk dat het idee zeker moet worden overwogen.

Twee jaar geleden werden in de pers (<https://www.bruzz.be/onderwijs/lerarentekort-liever-brusselpremie-dan-studenten-voor-de-klas-2019-05-23>) al een aantal mogelijkheden overlopen en de Brusselpremie of Brusselbonus kwam daar ook ter sprake. Daarnaast had men het ook over een hervorming van de lerarenloopbaan, ervaren krachten zouden moeilijkere klassen onder hun vleugels moeten kunnen nemen maar moeten daar ook beter voor beloond worden. Het volstaat volgens ons niet om de leerkrachten in de hoofdstad te ondersteunen of trots het grootstedelijk karakter van het onderwijs in onze hoofdstad te roemen als men ziet dat in de praktijk lijdt tot een lerarenvlucht.

We mogen de discussie over de grond van de zaak niet uit de weg gaan. Het Nederlandstalig onderwijs is op een aantal vlakken te sterk aan het vervreemden van de Vlaamse Gemeenschap. En net als verschillende collega's in het verleden bij andere gelegenheden reeds hebben gesteld, moeten we in ons onderwijs trots uitdragen over onze Vlaamse Gemeenschap in Brussel en zorg dragen voor dat Nederlandstalige kwaliteitskenmerk. Dat kan niet zonder engagement langs beide kanten en opnieuw zie ik een band met het inschrijvingsbeleid waar we een absolute voorrang willen zien voor leerlingen uit gezinnen waar het Nederlands een rol van betekenis speelt.

Het is dus een complex probleem en ik kan het collegelid volgen wanneer hij stelt dat dit probleem niet snel en makkelijk kan worden opgelost maar we moeten nu wel een actieplan ontwikkelen en meer doen dan een imagocampagne.

Om zicht te krijgen op de problematiek had ik graag antwoord op volgende vragen:

- Hoeveel leerkrachten hebben vorig jaar het onderwijs in Brussel verlaten? Onderverdeeld in pensionering, langdurig zieken, overschakelen naar een andere job buiten het onderwijs, het verlaten van Brussel.
- Hoeveel van de plaatsen werden daarbij niet ingevuld?
- Wat is het lerarentekort in het basis- en middelbaar onderwijs in de verschillende netten?
- Wat is de visie hierover van de leerkrachten en de directies die u het afgelopen jaar hebt gesproken?
- Welke pistes wil u bespreken met de Vlaamse minister van Onderwijs?
- Welke andere initiatieven wil u nemen om dit thema te onderzoeken, te bespreken en te helpen oplossen? Wordt er nader overlegd met het werkveld?